

**RABBI SHNEUR ZALMAN OF LIADI. THE BAAL HA'TANYA.
MESSIANISM AND 'SPIRITUAL GENETICS'.**

RABBI DR AVRAHAM ALAN KIMCHE

DEVARIM. (10.12)

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שִׁאֵל מֵעַמְךָ כִּי אִם-לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִלְקַח בְּכָל-דַּרְכָּיו וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלָעֲבֹד אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לְבָבְךָ
וּבְכָל-נַפְשְׁךָ:

לְשׁוֹר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת-חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לְטוֹב לְךָ:

TALMUD BAVLI. BERACHOT. 33b

וְאָמַר רַבִּי חֲנִינָא: הַכֹּל בְּיַד שָׁמַיִם, חוּץ מִירְאַת שָׁמַיִם. שֶׁנֶּאֱמַר: "וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל
מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שׁוֹאֵל מֵעַמְךָ כִּי אִם לִירְאָה".

אֵטוּ יִרְאֵת שָׁמַיִם מִלְתָּא זוּטְרָתָא הִיא?

אִין, לְגַבִּי מִשָּׁה מִלְתָּא זוּטְרָתָא הִיא.

MICHAH. 5.4

וְהָיָה זֶה שְׁלוֹם אֲשׁוּר | כִּי-יָבֹא בְּאַרְצֵנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בְּאַרְמְנֹתֵינוּ וְהִקְמֵנוּ עָלָיו
שְׁבַעָה רָעִים וְשָׂמְנָה נְסִיכֵי אָדָם:

SEFER TANIA. CH.42

והנה במה שכתבנו לעיל בענין יראה תתאה, יובן היטב מה שכתבו בגמרא על
פסוק "ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלהיך",
אטו יראה מילתא זוטרתי היא? אין, לגבי משה מילתא זוטרתי היא וכו'.
דלכאורה אינו מובן התירוץ, דהא "שואל מעמך" כתיב.

**RABBI SHNEUR ZALMAN OF LIADI. THE BAAL HA'TANYA.
MESSIANISM AND 'SPIRITUAL GENETICS'.**

RABBI DR AVRAHAM ALAN KIMCHE

אלא הענין הוא, כי כל נפש ונפש מבית ישראל יש בה מבחינת משה רבינו עליו השלום, כי הוא משבעה רועים הממשיכים חיות ואלהות לכללות נשמות ישראל, שלכן נקראים בשם "רועים". ומשה רבינו עליו השלום הוא כללות כולם, ונקרא "רעיא מהימנא". דהיינו שממשיך בחינת הדעת לכללות ישראל, לידע את ה', כל אחד כפי השגת נשמתו ושרשה למעלה ויניקתה משורש נשמת משה רבינו עליו השלום, המושרשת בדעת העליון שבעשר ספירות דאצילות המיוחדות במאצילן ברוך הוא, שהוא ודעתו אחד והוא המדע כו'.

ועוד זאת יתר על כן, **בכל דור ודור יורדין ניצוצין מנשמת משה רבינו עליו השלום ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה**, ללמד דעת את העם ולידע גדולת ה' ולעבדו בלב ונפש. כי העבודה שבלב היא לפי הדעת, כמו שכתוב: "דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ונפש חפצה". ולעתיד הוא אומר: "ולא ילמדו איש את רעהו לאמר דעו את ה' כי כולם ידעו אותי" וגו'. אך עיקר הדעת אינה הידיעה לבדה, שידעו גדולת ה' מפי סופרים ומפי ספרים; אלא העיקר הוא להעמיק דעתו בגדולת ה', ולתקוע מחשבתו בה' בחוזק ואומץ הלב והמוח, עד שתהא מחשבתו מקושרת בה' בקשר אמיץ וחזק, כמו שהיא מקושרת בדבר גשמי שרואה בעיני בשר ומעמיק בו מחשבתו. כנודע שדעת הוא לשון התקשרות, כמו: "והאדם ידע" וגו'. וכוח זה ומידה זו, לקשר דעתו בה', יש בכל נפש מבית ישראל ביניקתה מנשמת משה רבינו עליו השלום. רק מאחר שנתלבשה הנפש בגוף, צריכה ליגיעה רבה ועצומה כפולה ומכופלת. האחת היא יגיעת בשר, לבטש את הגוף ולהכניעו שלא יחשיך על אור הנפש, כמו שכתבנו לעיל בשם הזוהר, דגופא דלא סליק ביה נהורא דנשמתא - מבטשין ליה, והיינו על ידי הרהורי תשובה מעומק הלב, כמו שכתוב שם. והשנית היא יגיעת הנפש, שלא תכבד עליה העבודה ליגע מחשבתה להעמיק ולהתבונן בגדולת ה' שעה גדולה רצופה.

**RABBI SHNEUR ZALMAN OF LIADI. THE BAAL HA'TANYA.
MESSIANISM AND 'SPIRITUAL GENETICS'.**

RABBI DR AVRAHAM ALAN KIMCHE

צריך לחפור ביגיעה עצומה לגלות אוצר של יראת שמים הצפון ומוסתר בבינת
הלב של כל אדם מישראל, שהיא בחינה ומדרגה שלמעלה מהזמן, והיא
היראה הטבעית המסותרת הנ"ל.

וזהו ענין ההשתחוואות שבתפלת שמונה עשרה, אחר קבלת עול מלכות
שמים בדיבור בקריאת שמע, לחזור ולקבל בפועל ממש במעשה וכו', כמו
שנתבאר במקום אחר.